

Δανιήλ, ἀναφερόμενος κατὰ Μάϊον 1691. Τοῦτον «ἀναβιβασθέντα λόγῳ μεταθέσεως... εἰς τὸν ἀγιώτατον καὶ ὑπέρτιμον θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μβλεως Κορυτσᾶς καὶ Σελασφόρου»², διεδέχθη (Ἰανουάριος 1694) «ὁ Κιτιαῖων πόλεως τῆς Κύπρου μητροπολίτης *Κοσμᾶς*», ἀποθανὼν τῇ 15 Ἰανουαρίου 1702³.

Νικητάς, ἀναφερόμενος τῇ 21 Μαΐου 1740⁴.

Ἀνθίμος, «θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Δυρραχίου» ψηφισθεὶς τῇ 25 Φεβρουαρίου 1749 μητροπολίτης Μοναμβασίας⁵.

Νεόφυτος, ἀναφερόμενος τῇ 8 Ἰουλίου 1761⁶.

Μελέτιος, ὢν πρ. Δυρραχίου, ἐξελέγη κατὰ Νῆβριον 1768 μητροπολίτης Λαρίσης⁷.

«...τῆς ποτε ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν μετὰ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν εἰς ἓν τῆς Ἐκκλησίας σῶμα συναρμολογηθεισῶν... τοῦ δὲ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ὀνόματος ἀποξεσθῆναι τῶν βασιλικῶν πινάκων καὶ ὡς μηδέποτε γεγονότος λογιζομένου, κἀντεῦθεν μεινάσης τῆς Ἀχριδῶν ποτὲ παροικίας, μηδενὸς ὄντος ἐν αὐτῇ τοῦ προΐσταμένου, τῶν ὧν ἰδίως εἶχε ποτὲ ὁ Ἀχριδῶν λεγόμενος ἀρχιεπίσκοπος κωμοπόλεων καὶ χωρῶν, ἦτοι τὸ Δυρράχιον... καὶ ἰδίως ἡ Ὀχριδα λεγομένη, ὧν εἰς μίαν ἐπαρχίαν καὶ μητρόπολιν ἀποκατασταθεισῶν ἤδη, τὴν Δυρραχίου»—ἐξελέγη ποιμὴν τῆς ἐπαρχίας ταύτης (1767) «ὁ δσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ *Γρηγόριος*», ὑπογραφόμενος ἐν ἐγγράφοις μέχρι τοῦ 1772⁸.

Μετὰ τὴν χηρείαν τῆς μβλεως ταύτης καὶ τὴν συνένωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς ἀοχ|αῖης Γκόρας καὶ Μόκρας εἰς μίαν ἐπαρχίαν, τὴν μητρόπολιν *Γκό-*

2) G e l z e r ὡς ἀνωτ. σ. 55, 57, 142.— *Δελικάνη* ὡς ἀνωτ. σ. 791, 798, 857.— Ὁ *Δανιήλ* ἐξελέγη μ. Κορυτσᾶς τῇ 24 Ἰανουαρίου 1694.

3) G e l z e r ὡς ἀνωτ. 57, 68, 67, 69, 79, 142.— *Δελικάνη* ὡς ἀνωτ. σ. 801, 804, 809, 857, 858, 859, 860, 863.— Ὁ *Κοσμᾶς* ἐξελέγη κατ' ἀρχὰς ἐν Κύπρῳ «μητροπολίτης Ἀμαθοῦντος, Κυτταίων καὶ Λεμεσοῦ», τῇ 1675, τῇ ὑποστηρίξει ξένων παραγόντων, συνεπεῖρα τοῦ ὁποίου καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἀποχωρήσῃ τοῦ θρόνου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1676. Περιελθὼν μέρη διάφορα κατέφθασε καὶ εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Ἀχριδῶν ὑπογραφόμενος πάντοτε «Κιτιαῖων μητροπολίτης» ἢ «Κιτιαῖων πόλεως τῆς Κύπρου μ]της». (*Χρυσ. Παπαδοπούλου* ἀρχ]που Ἀθηνῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἐπὶ τουρκοκρατίας. Ἀθῆναι 1929, σ. 60, 61.— *Μ. Ἑλλ. Ἐγκ. ΙΔ'* 949.— *Λοῖζον Φιλίππον* τὰ ἑλλην. γράμματα ἐν Κύπρῳ, κατὰ τὴν περίοδον τῆς τουρκοκρατίας. Λευκωσία, 1980 σ. 66—70).

4) G e l z e r ὡς ἀνωτ. σ. 37, 142.

5) *Κώδ. Π. Ἀρχιεποφ. Δ'* 129.

6) G e l z e r ὡς ἀνωτ. σ. 110, 111, 142.

7) *Κώδ. Π. Ἀρχιεποφ. ΣΤ'* 174.

8) *Δελικάνη* ὡς ἀνωτ. σ. 896 ἐξ.— *Α. Ἀλεξούδη* ὡς ἀνωτ. σ. 148.— *Ἠπειρ. Χρον. Γ'* 67.

ρας καὶ Δυρραχίου, ἢ διαποιμάνσεις αὐτῆς ἀνετέθη τῷ ἤδη ἀρχιεπισκόπῳ Γκόρας Κωνσταντίῳ (Μαΐος 1772 ἔξ.).

Κωνσταντίου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς μεταστάντος» — ἐξελέγη (Ἀπρίλιος 1783) «ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κύρ *Εὐθύμιος*»⁹.

Εὐθύμιου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος» — ἐξελέγη (Ἰανουάριος 1805) «ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κύρ *Σαμουήλ*»¹⁰.

Σαμουήλ «διὰ κανονικῶν ψήφων καὶ συνοδ. ἐκλογῆς μετατεθέντος καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ]λεως Μελενίκου» — ἐξελέγη (Μαΐος 1820) «ὁ ὀσιολογ. ἀρχιμ. κύρ *Χρῦσανθος*»¹¹.

Χρῦσάνθου «διὰ καν. ψήφων καὶ συνοδ. ἐκλογῆς μετατεθέντος καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ]λεως Σιύρνης» — ἐξελέγη (Ἰούλιος 1833) «ὁ ὀσιολογ. πρῶην Μέγας Πρωτοσύγκελλος τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας κύρ *Γεράσιμος*»¹².

Γεράσιμου «πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος» — ἐξελέγη (Δ]βρ. 1837) «ὁ ὀσιώτατος μέγας ἀρχιμανθρ. τῆς ἀγίας τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας κύρ *Ἀνθίμος*»¹³.

Ἀνθίμου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος» — ἐξελέγη (Μάρτιος 1844) «ὁ θεοφιλέστ. ἐπίσκοπος Ἀριστείας κύρ *Ἀνθίμος*»¹⁴.

Ἀνθίμου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος» — ἐξελέγη (Ἰούλιος 1845) «ὁ ὀσιώτατος ἡγούμενος τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Ἰωαννίνων καὶ Βελλᾶς ἱ. μοναστηρίου τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ τῆς Ζίτζης κύρ *Ἰωαννίκιος*»¹⁵.

Ἰωαννικίου «διὰ κανον. ψήφων καὶ συνοδ. ἐκλογῆς μετατεθ. καὶ προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ]λεως Πρεσπῶν» — ἐξελέγη (Ν]βρ. 1858) «ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Μυρέων κύρ *Γεννάδιος*»¹⁶.

Γενναδίου «διὰ καν. ψήφων καὶ συνοδ. ἐκλογῆς μετατεθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ]λεως Δεβρῶν» — ἐξελέγη (Ν]βρ. 1858) «ὁ πανιερ. μ. πρ. Βελισσοῦ κύρ *Αἰξέντιος*»¹⁷.

9) Κώδ. Π. Ἀρχ. Ζ', 157.

10) Θ' 213.

11) Θ' 419.

12) ΙΔ' 225.

13) ΙΔ' 310.

14) ΚΒ' 65.

15) ΚΒ' 85.

16) ΚΒ' 345.

17) ΚΒ' 348.

Ἀδξεντίου «παραιτήσιν οἰκιοθελῆ καὶ ἀβίαστον ποιησαμένου»—ἐξελέγη (21 Ἰανουαρίου 1859) «ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος προκρῶν Τρίκκης κὺρ Ἰωσήφ»¹⁸.

Ἰωσήφ «πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστίντος»—ἐξελέγη (8 Μαρτ. 1867) «ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Κρατόβου κὺρ Βησσαρίων»¹⁹.

Βησσαρίωνος «πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστίντος»—ἐξελέγη (6 Μαΐου 1899) «ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ἀμφιπόλεως κὺρ Προκόπιος»²⁰.

Προκοπίου «μετατεθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ. Φιλαδελφείας»—ἐξελέγη (10 8]βρίου 1906) «ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ξανθουπόλεως κὺρ Ἰωάννης»²¹.

Ἰωάννου «μετατεθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ]λεως Βάρνης»—ἐξελέγη (15 Φεβρ. 1911) «ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Χριστουπόλεως κὺρ Ἰάκωβος»²².

Ἰακώβου «προβιβασθέντος εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ. Μυτιλήνης» τῇ 26 Ἰανουαρίου 1924 ἡ ἐπαρχία Δυρραχίου παρέμεινεν ἔκτοτε ἀνευ ποιμένου.

9) ΔΩΔΩΝΗ

Ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐπισκοπῶν τῆς μ]λεως Νικοπόλεως ὑφισταμένη μέχρι τέλους τοῦ ζ' αἰῶνος. Φαίνεται πιθανὸν ὅτι ταύτην ἀντικατέστησεν ἡ ἐπισκοπὴ Ἰωαννίνων. Διασώζεται ἐνίοτε ψιλωνύμως¹.

* *

Πανάργιος πρωτοσύγκελλος, ψηφισθεὶς τῇ 23 Φεβρ. 1912, αἰτήσῃ τοῦ μ]κου Ἰωαννίνων Γ. Γερβασίου. Τῇ 24 Φεβρ. 1922 προήχθη εἰς τὴν μ]λιν Βελλᾶς καὶ Κονίτισης.²

Δημήτριος πρωτοσύγκελλος, ψηφισθεὶς τῇ 25 Μαΐου 1926, αἰτήσῃ τοῦ μ]κου Ἰωαννίνων Σπυρίδωνος. Τῷ 1931 προήχθη εἰς τὴν μ]λιν Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.³

18) ΚΒ' 349.

19) ΕΖ' 6.

20) Φω' 32.

21) Φια' 152.

22) Φια' 238. Φοθ'.

1) Parthey σ. 14. 313.—Μ.Ε. Ἐγ. Θ'. 605. ΙΒ'. 343.—Ἡπειρ. Χρονικὰ Γ'. 7. 56. 60. Ε'. 1.—Περιοδ. Ε.Φ. Συλλ. Κ]πόλεως τόμ. ΙΒ'. 1.—Νέα Σιῶν 1931 σ. 589.—Γ. Κοινὸδότην ὡς ἀνωτ. σ. 98.—L e Q u i e n ΙΙ'. 139.

2) Κώδ. ΙΙ. Ἀρχ. Φια'. 260.

3) Κώδ. Φοθ'. 83.

10) ΖΑΓΟΡΙΟΝ

Τμήμα υπαγόμενον ἀνέκαθεν ἐκκλησιαστικῶς τῇ μ)λει Ἰωαννίνων. Περὶ τὰ τέλη τοῦ ια΄. ἢ ἀρχῆς τοῦ ιζ΄. αἰῶνος εἰγένετο ἀφαίσεις καὶ ἀποξένωσις καιρικὴ καὶ ὅπωςδῆποτε ἡλλοτριώθησαν τὰ Ζαγόρια ταῦτα ἀπὸ τοῦ καθόλου σώματος τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων», πιθανῶς δὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο διετέλεσαν τὰ Ζαγόρια ἐπισκοπή. Κατὰ Ἰούνιον 1605 Ραφαὴλ ὁ Β΄, προσέβη εἰς τὴν καθάρισιν τοῦ ἐπισκόπου Ζαγορίου *Ματθαίου* καὶ εἰς τὴν καὶ αὐθις υπαγωγὴν τοῦ ὁμωνύμου τμήματος εἰς τὴν μ)λει Ζαγορίων¹.

*
**

Συνοδικὸν Γράμμα βεβαιούν

τὴν προσάρτησιν τῶν Ζαγορίων εἰς τὴν μ)λειν Ἰωαννίνων².

† Ραφαὴλ, ἐλέω Θεοῦ κλπ.

Ἐπειδὴ πολλῶν ὄντων καὶ ἰσχυροτάτων τῶν τε δεσποτικῶν χρυσοβούλων καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς βεβαιωτηρίων πατριαρχικῶν σιγγιλίων γραμμάτων τῶν ἀσφαλῶς διακελευομένων καὶ δεικνυόντων μίαν εἶναι τῶν πέντε ἐνοριῶν τῆς ἁγιωτάτης ἐπαρχίας Ἰωαννίνων καὶ τὰ Ζαγόρια ὡς ἀνέκαθεν καὶ ἐξ ἀρχῆς βεβαιωθέντα καὶ ἐπικυρωθέντα, καὶ ταῦτα ἐνέμοντο καὶ ἐκαρποῦντο οἱ κατὰ καιροὺς ἀρχιερεῖς Ἰωαννίνων ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπίστως, ἐγένετο δὲ τις ἀφαίσεις καὶ ἀποξένωσις καιρικὴ καὶ ὅπως δῆποτε ἡλλοτριώθησαν τὰ Ζαγόρια ταῦτα ἀπὸ τοῦ καθόλου σώματος τῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων, ὃ καὶ μὴ φέρων ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Ἰωαννίνων ὑπέρτιμος καὶ ἕξαρχος Κερκύρας κὺρ Νεόφυτος ὁ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς πολλακίς ἐφάνη καταβοῶν καὶ ἐγκαλῶν περὶ τοῦ τοιούτου, τούτου χάριν καὶ ἡ τανῦν θεία χάριτι συναθροισθεῖσα ἱερὰ τῶν ἀρχιερέων σύνοδος τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ποθεινοτάτων ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν οὐ δίκαιον καὶ εὐλογον ἔκρινε τὴν δηλωθεῖσαν αὐτὴν ἐπαρχίαν τῶν Ἰωαννίνων στερεῖσασθαι τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ αὐτῆς δικαιώματος, ἀλλ' εἶναι καὶ τὰ χωρία ταῦτα τῶν Ζαγορίων ἠνωμένα καὶ ὑποκαίμενα αὐτῇ ὡς ἐνοριακὰ ἀνέκαθεν· ἔνθεν τοι καὶ γράφουσα ἀποφαίνεται ἐν ἁγίῳ Πνεύματι καὶ διορίζεται ἵνα κατὰ τὰ παλαιὰ δεσποτικὰ χρυσοβούλα καὶ πατριαρχικὰ συνοδικὰ γράμ-

1) *Μ. Ε. Ἐγκυκλ. ΙΑ΄*, 886. *ΙΒ΄* 845.—*Ἠπειρ. Χρον. Β΄* 18, 280. *Γ΄* 56, 61, 272, 291, 307, 310, *Δ΄*, 104.—*Περιοδ. Ἐ. Φ. Συλλ. ΚΠόλεως* τόμ. *ΔΓ΄* 119.

1) *Νομ. Συναγωγὴ σ.* 185, 209.

2) *Νομ. Συναγωγὴ σ.* 285, 109.

ματα, ἐν οἷς ἐμφέρονται βαρύτατος καὶ φρικωδέστατος ἄλλυτος ἀφορισμὸς καὶ ἀραί, οἱ συνιστῶντες τὰ δίκαια καὶ προνόμια τῶν ἐνοριῶν Ἰωαννίνων, ὑπάρχωσι καὶ τὰ Ζαγόρια ταῦτα ὑποκείμενα τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Ἰωαννίνων καὶ ὁ τε νῦν ἱερωτάτος μητροπολίτης αὐτῶν κύριος Νεόφυτος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν δεσπόζουσιν αὐτῶν τῶν Ζαγορίων ἀρχιερατικῶς ὡς ἐνοριακῶν καὶ γνησίων καὶ καρποῦνται τὰ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα τὰ ἀπὸ τε κανονικῶν τῶν ἱερέων, συνοικεσίων, πανηγύρεων, ζητίας καὶ τῶν λοιπῶν συνηθῶν τῷ τόπῳ, ἔχοντες ἐπ' ἀδείας ἐκτελεῖν ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ ἀρχιερατικὰ ἅπαντα ἀκωλύτως μετὰ καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, ὀφειλόντων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένων εὐλαβεστάτων ἱερέων, χρησιμωτάτων ἀρχόντων καὶ παντὸς τοῦ χριστιανύμου λαοῦ παρέχειν ταῦτα πρὸς αὐτοὺς εὐγνωμόνως καὶ κατ' οὐδένα τρόπον ἐναντίον αὐτοῖς φαίνεσθαι· καὶ γὰρ ὅστις ἂν τῶν ἀπάντων ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τολμήσειε διάστασιν τινα ποιῆσαι καὶ διαίρεσιν τῆς ἀγιωτάτης ταύτης ἐπαρχίας Ἰωαννίνων καὶ σκάνδαλόν τε καὶ νεωτερισμὸν προξενῆσαι, ὁ τοιοῦτος, ὁποῖου ἂν εἴη καταλόγου, ὡς σκανδαλοποιὸς καὶ παραβάτης τῶν φρικωδεστάτων ἐκείνων ἀφορισμῶν ἔστω ἀφωρισμένος ἀπὸ τῆς ἀγίας ὁμοουσίου καὶ ζωοποιῦ καὶ ἀδιαιρέτου καὶ ἀσυγγύτου Τριάδος καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλλυτος ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ λόγον δῶ τῷ Θεῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἐχέτω δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὰς ἀρὰς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ. Ὅθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου δήλωσιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐπικυρωτικὸν καὶ συνοδικὸν γράμμα καὶ ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἰωαννίνων, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ Κερκύρων, τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἡμῶν ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κὺρ Νεοφύτῳ καὶ τοῖς μετ' αὐτόν.

Ἐν ἔτει ζριγ (1605) μηνὶ Ἰουνίῳ, Ἰνδικτιῶνος γ'

11) ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Διαδεχθεῖσα πιθανῶς τὴν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ζ'. αἰῶνος ἐκλιπούσαν ἐπισκοπὴν τῆς Δωδώνης ἀναγράφεται ἡ ἐπισκοπὴ Ἰωαννίνων μεταξὺ τῶν ὑποκειμένων τῇ μ]λει Ναυπάκτου, ἤδη ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ι' αἰῶνος ἐὰν μὴ καὶ ἐνωρίτερον. Τὸ σιγίλλιον Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου, ἐκδοθὲν τῷ 1020, ὑπάγει σὺν ταῖς ἄλλαις ἐπισκοπαῖς τῆς Ἡπείρου καὶ τὴν τῶν Ἰωαννίνων τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ἀχαΐδος, ἵνα ὁμοῦς ἀργότερον ἀναγραφῇ καὶ αὐτῆς μεταξὺ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς ὑποκειμένης τῷ Π. Κ]πόλεως Ναυπάκτου, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς ἐκθέσεως (notitia) τῆς προελθούσης μετὰ τὸ 1170, κατόπιν δηλ. διασκευῆς τῆς στατιστικῆς τοῦ Νεῖλου Δοξαπατρῆ, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐπὶ Ἰσαὰκ Ἀγγέλου (1186—96) ἀναγραφῆς, τῆς ἰσχυσάσης καὶ ἐπὶ Λατινοκρατίας. Ἡ ἐπισκοπὴ τῶν Ἰωαννίνων ἐτιμήθη εἰς μητρόπολιν

ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ Γέροντος, τῷ 1285, λαβοῦσαν ἀρχικῶς νγ' σειράν, προαχθεῖσαν εἰς εἰς λγ' θρόνον, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1842 εἰς ιγ' καὶ μετὰ τὸ 1872 εἰς ιβ' τοιοῦτον, τὸ εἰκείου αὐτῆς ποιμένος φημιζομένον «*ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Ἡπείρου καὶ Κερκύρας*»¹.

* *

Συνοδικὸν γράμμα προβιβασμοῦ τῆς μ)λεως

Ἰωαννίνων εἰς ιγ' θρόνον.²

† Ἀνθιμος, ἐλέω θεοῦ κλπ.

Ἔσα κατὰ καιροῦς παρὰ τῆς Ἐκκλησίας εὐλόγως τε καὶ καλῶς διατάχθη, ταῦτα ἀμετάστρεπτα ἐσαὶ διατηρεῖσθαι προσήκει, ἐκκυρούμενα παρὰ τῶν θεόθεν ἐμπειστητευμένων τὴν πνευματικὴν αὐτῆς κηδεμονίαν οὕτω γὰρ ἂν ὁ ἐκκλησιαστικὸς διαίκοσμος, καὶ ἡ εὐταξία ἑνωτέρω διατηρηθῆσιν ἐπιτηδεύει καὶ ἐνοχλήσεως. Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς αἰώνον σωτήριον ἔτος, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ ἀειδύμου κυροῦ Γρηγορίου, ἡ ἀγιοτάτη μητρόπολις Ἰωαννίνων δι' ἐκδόσεως ἐκκλησιαστικοῦ Γράμματος προεβιβάσθη εἰς τὸν ιγ' θρόνον, ἀμέσως δηλονότι μετὰ τὸν τῆς Ἀμασείας προταγεῖσα τοῦ τῆς Προύσης, καὶ τιμηθεῖσα πρὸς τὴν ἀνέκαθεν ἐπικεχορηγημένη αὐτῇ *ὑπερτιμία καὶ ἐξαρχία πάσης Κερκύρας*, καὶ τῇ προσθήκῃ τῆς *Ἡπείρου*, ὁ δὲ τοιοῦτος εὐλόγως τῆς ἐκκλησίας προβιβασμὸς ὄφθη ἀπὸ τινος καιροῦ παραμεληθῆναι, ἡμεῖς τε καὶ ἡ περὶ ἡμᾶς ἀδελφότης καὶ ἀγία Σύνοδος, ἀποβλέποντες οὐδὲν ἤττον καὶ ἤδη εἰς τὴν ἀνέκαθεν εὐκλειαν τῆς ἀγιοτάτης αὐτῆς μητροπόλεως, καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς πρὸς τὸ ἡμέτερον Γένος διαχυθεῖσαν κοινὴν ὀφέλειαν διὰ τῶν ἐν αὐτῇ ἐλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν διαπρεσβάντων κατὰ καιροῦς ἐνδόξων διδασκάλων, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὸν πληθυσμὸν εἰδότες τῶν ἐγκατοίκων αὐτῆς ὀρθόδοξων χριστιανῶν, ἐξ ὧν καθαρῶνται πανταχοῦ λόγον ἄξιτοι φιλογενείας ἀνδρες, καὶ δὴ καθέδρα εἶσα ὑπερτάτης Ἡγεμονίας, καὶ κέντρον τῆς πολιτι-

1) Parthey c. 122, 136, 218, 229, 239, 360.—Geizer Ungedr. κλπ. σ. 557, 608, 629, 631.—*τοῦ αὐτοῦ*, Cyprii κλπ. σ. 78.—*τοῦ αὐτοῦ*, der Patriarchat von Achrida. Leipzig, 1902 σ. 4.—*P. Ποιτῆ* Ε'. σ. 483, 493, 501, 515.—*Acta Patriarch. A'*. 93, 468, 472. B'. 213.—*Ἀρχιμ. Χρ. Παπαδ.* αὐτῆς ἐπαρχίας κλπ. σ. —*τοῦ αὐτοῦ* Ἱστορ. τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος Α'. 13.—*Χρυσάνθου Ἱεροσολ. συνταγμάτων* σ. 74.—*M. Γεδεών* Πατρ. Πίν. σ. 402, 433.—*M. Παπαμ. Ἀθηνᾶγορου* ἡ ἐκκλησία τῶν Ἰωαννίνων ἐν *Ἡπειρωτ. Χρονικοῖς* Γ'. σ. 3 ἐξ.—*τοῦ αὐτοῦ* ἡ *Ἡπειρος* ἐν *M. E. Ἐγκ.* IB'. 342.—ὄρα καὶ IG'. 380.—*Ὁρθοδοξία* Γ'. 233.—*Π. Ἀραβαντινοῦ* Χρονογραφία τῆς Ἡπείρου. Ἀθήναι. 1867, B' 231 ἐξ.—*Le Quien* II'. 149.

2) Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεποφ. ΚΓ' 10.

κῆς κυβερνήσεως τῆς Ἡπείρου ἀπάσης, πολλῶν ἄλλων ἀναμφιλέκτως ὑπερέχει καὶ ὑπερανίσταται τῇ εὐκλείᾳ τε καὶ λαμπρότητι, καὶ ὁ ταύτης δὲ ἀρχιερατικῶς ἤδη προϊστάμενος, περιπόθητος ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς κύρ Ἰωακείμ, τὰ τε ἄλλα εὐσεβῆς, κόσμιος τοῖς ἡθεσιν, ἀξιότητι συγκεκροτημένος μετὰ φρονήσεως καὶ δὴ καὶ ἀρχιεροπρεπῆ ζῆλον ἐνδιατρέφων καὶ ἄλλοις τοιούτοις κεκοσμημένος πλεονεκτήμασιν, ἐπειδὴ ἀγαπητὸς ἐφάνη κατὰ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, διὰ ταῦτα ἔγνωμεν ἀνανεώσασθαι τὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐκείνου προβιβασμοῦ, διὰ τοῦδε τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν Γράμματος, δι' οὗ καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Χριστῷ ἀγαπητῶν καὶ περιποθητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ ῥηθεῖσα ἀγιωτάτη μητροπόλις Ἰωαννίνων, διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους, ὑπάρχη καὶ γινώσκηται ὡς τότε ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ ἀοιδίμου κυροῦ Γρηγορίου ἐπιμήθη, οὕτω καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον, τεταγμένη εἰς τὸν ιγ' θρόνον, ἀμέσως δηλονότι μετὰ τὸν τῆς Ἀμασείας, καὶ προτεταγμένη τοῦ τῆς Προύσης, ἔχουσα καὶ τὴν προστεθεῖσαν τότε φήμην τῆς Ἡπείρου, καὶ ὁ ἤδη γνήσιος αὐτῆς κυριάρχης, περιπόθητος ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς κύρ Ἰωακείμ, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν διάδοχοι ἔχωσι τοῦ λοιποῦ τὴν στάσιν, καὶ ἔδραν ἀμέσως μετὰ τὸν Ἀμασείας καὶ πρὸ τοῦ Προύσης, προκαθεζόμενοι τῶν ἄλλων μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον μητροπολιτῶν ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς συνελεύσεσι καὶ συνόδοις, καὶ φημιζόμενοι ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι πάσης Ἡπείρου καὶ Κερκύρας. Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς φιλοτιμίας παραστατικόν, ἀνανεωτικόν τε καὶ ἀποφαντικόν Γράμμα, καταστρωθὲν κἂν τῷ ἱερῷ ἐκκλησιαστικῷ κώδικι, καὶ ἐδόθη τοῖς κατὰ καιρὸν μητροπολίταις τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Ἰωαννίνων.

Αὐμβ' ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, Ἰνδικτιῶνος ιε'.

† Ὁ Ἡρακλείας Διονύσιος, —† ὁ Νικομηδείας Διονύσιος,
—† ὁ Νικαίας Ἰωσήφ, —† ὁ Χαλκηδόνος Ἰερόθεος, —† ὁ Δέρκων
Γερμανός, —† ὁ Ἄρτης Ἀβέρκιος, —† ὁ Μαρωνείας Ἀνθιμος, —† ὁ Σω-
ζοαγαθουπόλεως Προκόπιος.

* *

Ανώνυμος, πρὸς τὸν ὁποῖον, ὅπως καὶ πρὸς ὄρισμένους προκρίτους γράψας τῷ 1430 ὁ Μ. Βεζύρης Σινὰν πασᾶς, ἐξήτει τὴν παράδοσιν τῶν Ἰωαννίνων *.

Νεόφυτος, πιθανῶς τῷ 1480—87 *.

Θεόληπτος, χρηματίσας καὶ «καλόγηρος» Παχωμίου Α' (τὸ α' = φθινοπ. 1504—ἀρχὰς 1513). Περὶ τὰ μέσα 1513 ἐξελέγη πατριαρχῆς ΚΠόλεως *.

3) Ἡπειρ. Χρον. Β'. 9. Γ'. 22.

4) Ἀπόθι Γ' 22.

5) Ἀπόθι σ.28.—Μ. Σαρδ. Γερμ. κλπ. ὡς ἀνωτ. σ. 81.—L e Q i u e n II'. 151.

Γρηγόριος, διαδεχθείς τὸν *Θεόκλητον* ⁶.

Σωφρόνιος, ἀποθανὼν τῷ 1526 ⁷.

Νήφων, ἀναφερόμενος τῷ 1546 ⁸.

Μακάριος, ἀναφερόμενος τῇ 20 Αὐγ., 1545. Ἐφ' ὅσον ὅμως ἡ Ἰνδικιῶν ἀναφέρεται δ. τὸ ἔτος 1545 εἶνε λελανθασμένον, πιθανῶς ἀντὶ 1549, ὁπότε συμβιβάζεται καὶ πρὸς τὸν προηγούμενον *Νήφωνα* ⁹.

Δανιήλ, ἀναφερόμενος κατὰ Ἰούνιον 1571, καὶ τῷ 1572 ¹⁰.

Ἰωάσαφ. «Οὗτος τὴν Λαρισσαίων μητρόπολιν ἐγχειρισθείς καὶ μητροπολίτης ἐκείσε χρηματίσας, συνοδικῇ θεωρίᾳ καὶ ἀποφάσει ταύτης ἐστέρηται, ὡς τοῦ πρὸ αὐτοῦ τὸν τοιοῦτον διέποντος θρόνον κύρ *Δανιήλ* διὰ μικρὰν τινα ἔριδος καὶ φιλονεικίας ἀφορμὴν καὶ ἀσύστατα αἰτιάματα, ἃ πόρρω τῆς ἀληθείας καθέστηκε, μικρὸν ἐκεῖθεν ὑποχωρήσαντος· εἴτ' αὐθις ψήφῳ τῆς ἱερᾶς τῶν ἀρχιερέων συνόδου, ἀθῶου ἀναδειχθέντος καὶ δικαιωθέντος ἔχειν τὴν τοιαύτην μητρόπολιν, ἕως ἂν τοῖς ζῶσι διατελεῖ...τούτων οὖν οὕτω παρηκολουθηκότων καὶ τοῦ εἰρημένου μητροπολίτου κύρ *Ἰωάσαφ* ἀπορίᾳ συσχεθέντος καὶ μηδεμίαν ἐλπίδα ἀποκαταστάσεως κεκτημένου, ἀλλὰ καὶ λογισμοῖς ἀλλοκότοις τῇ δε κακίᾳ φερομένου καὶ μέλλοντος διὰ τοῦτο δράσειν τὰ μὴ προσήκοντα, ἡ μετριότης ἡμῶν (=Ἱερεμίας Β')...διεσκέψατο ἀγρύπνῳ ὄμματι ἵνα τὸν τοιοῦτον ἄνδρα τιμῆσῃ καὶ μὴ πάντως ἀπαραιμύθητον ἐάσῃ...κρίμασι δὲ Θεοῦ τῆς μῆλεως Ἰωαννίνων χωρὶς ποιμένος καταλειφθείσης καὶ δεομένης ἀρχιερατικῆς ἐπισκέψεως, γνώμῃ συνοδικῇ ἐπιβραβευθῆναι αὐτῷ ταύτην τὴν μητρόπολιν διεκρίθη... ὁθεν διὰ τῆς παρούσης συνοδικῆς πράξεως γράφοντες ἀποφαινόμεθα ἵνα ὁ δηλωθεὶς ἱερώτατος μητροπολίτης Λαρίσσης κύρ *Ἰωάσαφ*..., ὡς πρόεδρος καὶ ὡσανεὶ γνήσιος μητροπολίτης Ἰωαννίνων παραλαβὼν τὴν μητρόπολιν ταύτην, ἣν πάλαι γνησίως διακατεῖχε καὶ ἐν αὐτῇ πρῶτος μητροπολίτης ἀνηγορεύθη, διδάσκη τὸν ἐκείσε χριστῶνυμον τοῦ Κυρίου λαὸν κλπ.... πρὸς τούτοις λέγομεν, ἢ ἂν ὄρα διαμείνη κενὸς ὁ ῥηθεὶς τόπος καὶ θρόνος Λαρισσαίων καὶ ἀπροστάτευτος, εὐλόγῳ τρόπῳ ἐπανέλθῃ πάλιν οὗτος ὁ κύρ *Ἰωάσαφ*...» (ἐν ἔτει ζπθ' = 1581, Ἰουλίῳ, ἰνδ. θ').

Ὁ *Ἰωάσαφ* ἀναφέρεται ὡς μῆτης Ἰωαννίνων κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1580. Δεδομένου δὲ ὅτι ὁ *Δανιήλ* μικρὸν (ὀλίγον χρόνον) ἐκ τῆς μ. Λαρίσσης ὑπεχώρησεν, ἡ δὲ ἀποκατάστασις αὐτοῦ εἰς αὐτὴν ἐγένετο κατὰ Ἰούλιον 1581, ἔπεται ὅτι ἡ μετάθεσις τοῦ *Ἰωάσαφ* ἀπὸ Ἰωαννίνων εἰς τὴν μῆριν Λαρίσσης συμπίπτει κατὰ τὸ ἐν τῷ μεταξύ διάστημα (Ἰανουάρ. 1580

6) *Δελτίον* ἐθνολ. καὶ ἱστορ. ἐταιρ. Γ' 490.—*Ἠπ. Χρ.* Γ'. 23.

7) *Ἠπ. Χρ.* Γ'. 24.—*Ν. Ἑλληνομ.* ΙΑ'. 13.

8) *Ἠπ. Χρ.* Γ'. 24.—Μαυρογορδ. Βιβλ. Α. *Κεραμέως* τόμ. Α'. σ. 12.

9) *Ἠπ. Χρ.* Γ'. 24.

10) *Ἀπόθι.* σ. 25.—*Παράρτ.* Κ—ΚΒ'. τόμ. περιόδ. Ε.Φ.Σύλλ. ΚΠόλεως σ. 96.

—Ἰούλιος 1581) καὶ ἡ ἀπὸ Λαρίσσης ἀποκατάστασις αὐτοῦ προεδρικῶς εἰς τὴν μ. Ἰωαννίνων συνέβη κατὰ Ἰούλιον 1581 ¹¹.

Ματθαῖος, πιθανῶς διαδεχθεὶς τὸν *Ἰωάσαφ*. Ὑπογράφει τὸ «ὑπόμνημα» τῆς ἐκλογῆς Θεοκλήτου Β' (27 Φεβρ. 1585). Περὶ τὰς ἀρχὰς Φεβ. 1596 ἀνῆλθε τὸν πατρ. Θρόνον ΚΠόλεως ¹².

Νεόφυτος, διαδεχθεὶς τὸν *Ματθαῖον* ἀναφέρεται τῷ 1597, 1604, Ἰούλιον 1605 ¹³.

Μανασσῆς, ἀναφερόμενος κατὰ Μάρτιον 1610 ¹⁴.

Νεόφυτος, ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν προηγούμενον ἢ ἄλλος. Ἀναφέρεται τῷ 1612, 1616, Αὐγ. 1617, Δ]βριον 1620 καὶ 1621 ¹⁵.

Θεόκλητος, διαδεχθεὶς πάντως τὸν *Νεόφυτον*. Ἀναφέρεται τῇ 20 Μαΐου 1621 ¹⁶.

«Τῆς ἀγιωτάτης μ]λεως Ἰωαννίνων φυσικῶ θανάτῳ πρὸ ὀλίγου τὸν οἰκτεῖον ἀποβαλλομένης ποιμένα...» ¹⁷—Ἐξελέγη (Ἰούλιος 1632) «ὁ ὀσιώτατος ἱερομόναχος κ]ρ *Παρθένιος*» ¹⁸.

«Ἐπειδὴ ὁ πανιερώτ. καὶ λογιώτατος μ]της Ἰωαννίνων κ]ρ *Παρθένιος*, ὁ συναδελφὸς ἡμῶν, λόγῳ μεταθέσεως μετετέθη εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀγιωτ. μ. Ἀδριανουπόλεως, ὡς ἀνίκοντα αὐτῷ καὶ ἔμεινεν ἡ μ. αὕτη ἀπροστάτευτος καὶ δίχα ποιμένος γνησίου...»—Ἐξελέγη (7 Ἰουλίου 1639) «ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομον. καὶ πνευματικοῖς κ]ρ *Καλλίνικος*» ¹⁹.

11) *Κ. Σάθα* Βιβλιογραφ. σχεδίασμα περὶ Ἱερεμίου Β' σ. 4 γ' 146 ἐξ.—*Ἡπ. Χρ. Γ'*. 24.—*Α. Κεραμέως* Ἱερ. βιβλ. Δ' 418.—*Le Quien Π'*. 151.

12) *Ἡπ. Χρ. Γ'*. 25.—*Ἐκκλ. Ἀλ. Β'*. 795.—*Σάθα* ὡς ἀνωτ. σ. 4 γ'. 194.—*Μ. Σαρδ. Γερμ.* ὡς ἀνωτ. σ. 68, 69—*Π. Ζερλέντοφ* Σουρικὰ Χρονικὰ σ. 22.

13) *Ἡπ. Χρ. Γ'*. 26. καὶ τὰς ἐκεῖ παραπομπὰς—Δ'. 11.—*Κώδ. Π. Ἀρχ. Α'*. 18.

14) *Ἡπ. Χρ. Γ'*. 27.—*Νομ. Συναγ.* 191.—*Κώδ. Π. Ἀρχ. Α'*. 38, 39.

15) *Κώδ. Α'*. 49, 59, 77, 98, 103.—*Ν. Συν.* 192.—*Σάθα* Μεσ. βιβλ. Γ' 560.—*Ἡπ. Χρ. Γ'*. 27.

16) *Θεολογία Δ'*. (1926) σ. 110.—*Ἡπ. Χρ.* 28.

17) Ἀγνωστον τίς οὗτος, πιθανῶς ὁ *Θεόκλητος*. Ἦ ἐν *Ἐκκλ. Ἀληθ. Β'* σ. 669 φερομένη πληροφορία ὅτι τῇ 30 Ἰουνίου 1632 ἐξελέγη Ἰωαννίνων ὁ ἀπὸ Ξάνθης *Ἰωαννίκιος*, ἀγνοοῦμεν ποῦ βασίλειται, τοῦ σχετικοῦ κώδικος τοῦ Πατρ. Ἀρχιεπισκοπικίου σιωπῶντος. Ἀφ' ἑτέρου εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ σειρά τῶν μ]τῶν Ξάνθης, κατὰ τὴν κατ' ἡμῶν γενομένην ἐν τοῖς *Θρακικοῖς ΣΤ'*. Τόμ. Ἀθήναι 1935 σ. 107 ἐξ., δὲν ἀφίνει χῶρον διὰ τὸν *Ἰωαννίκιον*.

18) *Κώδ. Πατρ. Ἀρχιεπ. Α'*. 233.—*Νομ. Συναγ.* 313. *Σάθα Γ'*. 569. Ἐξελέγη μ]της Ἀδριανουπόλεως τῇ 7 Ἰουλίου 1639.

19) *Κώδ. Β'*. 69, 79.—*Α. Κεραμέως* Ἱερ. βιβλ. Δ'. 16. Κατὰ τὰ ἐν τέλει τῆς καθαιρέσεως τοῦ Καλλινίκου σημειούμενα εἶδει ὅπως ἀντ' αὐτοῦ *χειροτονηθῆ* ἕτερος διὰ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. Παρὰ τοῦτο ὁμως «προσεπηδήσατο ἐν αὐτῇ τῇ μητροπόλει ληστρικῶς τε καὶ ἐπιβατικῶς καὶ ἔξω παντὸς λόγου τε καὶ κανόνος ὁ ἀσύνητος γέρον *Ἰωάσαφ* καὶ οἷα ἄφρων καὶ πάσης ἀδολοσχίας καὶ ἀκαταστασίας μέτοχος ἔλαβε τὴν τοῦ Ἰωαννίνων ὄνομασίαν καὶ ἀπελθὼν ἐκείσε τάχα προστάτης

Καλλινίκου «καθαιρέσει καθυποβληθέντος» (8]βριος 1643) — ἐξελέγη κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ μ. Εὐρύπου *Ἰωάσαφ*.

«Ἡ ἱερά σύνοδος... ὠρίσατο καὶ εἶπε μηδόλως λογίζεσθαι τὴν ὀνομασίαν ταύτην τῶν Ἰωαννίνων τὴν πρὸς αὐτὸν (*Ἰωάσαφ*) ἢ τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ στέργεσθαι κατὰ κανόνας, ἀλλὰ μεῖναι αὐτὸν ὡς καὶ πρότερον ἐν τῇ τῆς μητροπόλεως Εὐρύπου ὀνομασίᾳ καὶ εἶναι ὑπὸ παντελῆ καθαιρέσιν καὶ ἀπόβλητον τῆς σειρᾶς τοῦ χοροῦ τῶν ἀρχιερέων καὶ δεδιωγμένον τῆς τῶν Ἰωαννίνων μητροπόλεως.....μεινάσης τῆς αὐτῆς μητροπόλεως Ἰωαννίνων ἐν τῇ ἐξουσίᾳ καὶ δεσποτείᾳ τοῦ ἱερωτάτου τούτου κυρ *Καλλινίκου*, τοῦ γνησίου καὶ καθολικοῦ αὐτῆς προστάτου τε καὶ ποιμένος...»(Σ]βρ. 1644).

Καλλινίκου τὸ β'. καθαιρέσει ὑποβληθέντος κατὰ Ἰανουάριον 1666 ²⁰ —ἐξελέγη τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ...*Κυρίλλος* ²¹.

Ἰάκωβος ²², πάντως διαδεχθεὶς τὸν *Κυρίλλον*, πιθανῶς τῷ 1676.

Κλήμης ²³, πάντως διαδεχθεὶς τὸν *Ἰάκωβον* τοῦλάχιστον τῷ 1680, ἐὰν μὴ καὶ ἐνωρίτερον. Τοῦτον θανόντα διεδέχθη τῷ 1714 ἢ κατ' ἄλλους τῷ 1716 ὁ ἱερομόναχος *Ἰερόθεος* ²⁴.

Ἰεροθέου θανόντος—ἐξελέγη (ἀρχὰς Ἰανουαρ 1736) ὁ ἱερομόναχος *Γρηγόριος* ²⁵. Τοῦτον καθαιρεθέντα κατὰ Μάϊον 1767, διεδέχθη ὁ...*Παρθένιος* ²⁶.

τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς ἐγένετο καὶ ἐλογίσθη μηδόλως εἰς νοῦν θέμενος τὴν τῶν ἱερῶν νόμων τε καὶ κανόνων παράβασιν...», διὸ καὶ προέβη ἡ Ἐκκλησία εἰς τὴν καθαιρέσιν αὐτοῦ κατὰ Σ]βριον 1644 ἐπὶ Παρθενίου Β' (*Νομ.Συναγ.* 129.—*Σάθα* Γ'. 577).

20) *N. Συναγ.* 76.—*Σάθα* Γ'. 597.

21) Ὑπόμνημα ἐκλογῆς δὲν σώζεται· ἀναφέρεται ὁμοίως κατὰ Δ]βριον 1666 εὐρισκόμενος ἐν ΚΠόλει (*Θεολογία* Δ'. 287). Τοῦ *Κυρίλλου* ἡ πατριαρχία δὲν φαίνεται διακοπεῖσα. Ἡ ἐν *Ἐκκλ. Ἀλ. Θ'*. 407 χρονολογία ἀχξθ' εἶνε λελανθασμένη. ἀντὶ ἀχνθ'.—Ὁ *Κυρίλλος* ἀναφέρεται τῷ 1670, Ἰανουαρ. 1671, Ἀπριλ. 1675 (*Κώδ.* Α' 440.—*Κ. Δελφικάνη* ὡς ἀνωτ. Β'. 389, Γ'. 340.—*Α. Κεραμέως* Ἱερ. βιβλ. Α'. 347.—*Ἠπειρ. Χρ.* Γ'. 3²).

22) Ὡσαύτως δὲν σώζεται τὸ ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς. Ἀναφέρεται ὁμοίως ὁ Ἰ. κατὰ τὴν περίοδον ταύτην (*Ἠπειρ. Χρ.* Γ' 82).

23) Ὡσαύτως δὲν σώζεται ὑπόμνημα. Ἀναφέρεται τῷ 1680 καὶ ἐφεξῆς πολλάκις (*Ἠπειρ. Χρ.* Γ'. 33. Ζ'. 157 ἐξ.—*Ἐκκλ. Ἀλ. Δ'*. 164.—*Π. Ἀραβαντινοῦ* Χρονογραφία Ἠπείρου τόμ. Β'. Ἀθῆναι. 1856 σ. 225).—Ἐπετηρὶς Βυζ. Σπουδῶν Β'. 328.—*Δελφικάνη* Β'. 480, 452, 660. *Σ. Ποπαγεωργίου* ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Κερκύρας, Κέρκυρα, 19... σ. 108.—*Ρωμανὸς ὁ Μελωδὸς* ὡς ἀνωτ. σ. 165.—*Α. Κεραμέως* Ἱερ. σταχ. Β'. 380.—*I, e Q u i e n* II' 152.

24) Δὲν σώζεται ὑπόμνημα. Ἀπέθανε τῇ 22 Δ]βρ. 1735 (*Ἠπ. Χρ.* Γ' 37).—*L e Q u i e n* II' 152.

25) Δὲν σώζεται ὑπόμνημα. Ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς τῇ 5 Ἰανουαρ. 1736 (*Ἠπ. Χρ.* Γ'. 38.—*Α. Κεραμέως* Ἱεροσ. βιβλ. Α'. 214).—Καθαιρεθεὶς κατὰ Μάϊον 1767 ὑπέβαλε μετὰ δύο ἔτη, τῇ 15 Ἰουνίου 1769 καὶ παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας, κατὰ δὲ τὸν Σ]βριον 1769 ἠθωώθη ὡς πρ. Ἰωαννίνων. Κατὰ τὸ κείμενον τῆς καθαιρέσεως ἡ κυβέρνησις ἐξώσασα ἐνέκλεισε τὸν *Γρηγόριον* εἰς τὸ φρούριον τῆς ἐπαρχίας Αἴνου (*Κώδ.* ΣΤ'. 149, 150, 151).

26) Δὲν σώζεται ὑπόμνημα, παραδεχόμεθα ὁμοίως τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς